

Landstingsmedlem Anthon Frederiksen
Landstingsmedlem Esmar Bergstrøm
Landstingets Bureau
Her.

9. maj 2007
J.nr. 66.24
Postboks 269
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 47 04
aapip@gh.gl
www.nanoq.gl

Spørgsmål til Landsstyret vedr. norsk sælfangst i grønlandsk zone

I har den 26. april 2007 i medfør af Landstingets Forretningsorden, § 36, stk. 1 fremsendt spørgsmål til Landsstyret vedr. norsk sælfangst i grønlandsk zone. I den anledning kan jeg give jer følgende svar og kommentarer.

1. Er det rigtigt, at Landsstyret udsteder licenser til norske sælfangere i Østgrønland ?

Landsstyret udsteder ikke egentlige licenser til norske sælfangere. Lidt forhistorie. Landsstyret gav i 1995 tilladelse til, at norske sælfangere kan udøve fangst i grønlandsk zone, såfremt is- og strømforhold tilsiger dette. Siden da har Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug hvert år fornyet tilladelsen efter indkommen ansøgning fra de norske myndigheder. Ifølge arkivet er der også givet lignende tilladelser i 1980'erne.

Den norske sælfangst ved øen Jan Mayen foregår ofte i områder som grænser op til grønlandsk zone. Strømforhold, vindretning og isforhold kan medføre, at de isflager hvorpå sælerne befinder sig, bevæger sig frem og tilbage mellem grønlandsk og norsk zone. De seneste år har det drejet sig om 3 – 4 norske fartøjer som udøver sælfangst ved Jan Mayen.

Såfremt is- og strømforhold tilsiger indtrængen i grønlandsk zone, er der senest den 10. januar 2007 givet tilladelse til norske myndigheder i perioden 1. april til 30. juni 2007. For tilladelsen gælder endvidere,

- a) at fangsten af ikke-diende sælunger i grønlandsk zone praktiseres som alternativ fangstområde og holdes indenfor de af ACFM (Det internationale Havundersøgelseråds Komité for fiskeriforvaltning) anbefalede mængder, dvs. fangstomregningsfaktor for sælunger
- b) at aflivning af sælungerne foretages af skytter, som har bestået et særskilt kursus om aflivning af sådanne og at aflivning finder sted i henhold til norske forskrifter om udøvelse af sælfangst i "Vestisen" (Østgrønland),
- c) at der sikres forsvarlig opbevaring og anvendelse af sælkød fra fangsten i grønlandsk zone
- d) at der ombord på hvert fartøj befinder sig en offentlig ansat inspektør med veterinær eller lignende uddannelse. Derudover kræves, at inspektøren også fører tilsyn med fangsten, når denne foregår på isen

- e) at Grønlands Fiskerilicenskontrol eller anden kontrolmyndighed i Grønland gives mulighed for at foretage observation ombord på fangstfartøjerne eller på fangstpladsen under udøvelse af sælfangsten på grønlandsk zone
- f) at fartøjerne rapporterer til Grønlands Fiskerilicenskontrol efter hjemmestyrrets bekendtgørelse om kontrol. Herunder fangstmængde, fangststart, alderskategori, fangstposition samt dato for fangst
- g) at togtrapper m.v. bliver fremsendt til Grønlands Naturinstitut med kopi til Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug i umiddelbar forlængelse af deres færdiggørelse, og at videnskabelige resultater senere vil blive fremlagt i den relevante internationale arbejdsgruppe.

Udover Grønland, giver også de islandske myndigheder tilladelse til norsk sælfangst i islandsk zone, med afsæt i de uforudsigelige isforhold omkring øen Jan Mayen.

2. Hvis svaret er ja, hvilke fangstmetoder anvendes ?

Af de norske forskrifter for udøvelse af sælfangst fremgår, at fangerne under fangsten skal udvise den største hensynsfuldhed og anvende fangstmetoder som hindrer unødige lidelser for dyrene. Sårede dyr skal forsøges aflivet så hurtigt som muligt. Den norske sælfangst foregår derfor på følgende måde:

Det fremgår af de norske forskrifter for sælfangst, at fangsten af voksne sæler (ældre end 1 år) består af 3 trin: Først skydes sælen med riffel. Der er bestemte krav til kaliberstørrelse, og skytten skal hvert år bestå en skydeprøve. Samme riffel og ammunicionsmærke der anvendes ved skydeprøven, skal også anvendes under fangsten. Efter sælen er skudt, skal den hurtigst muligt slås med en hakapik/kølle i kraniet for at sikre at sælen er helt død. De personer der deltager i sælfangsten, skal have bestået en prøve i brugen af hakapik. Hver skytte ledsages af en person der hurtigst muligt skal anvende hakapik på sælen, og herefter skal sælen straks årelades (tappes for blod). Dette sker ved at overskære vitale blodårer under sælens luffer.

Det er forbudt at beskyde sæler der befinder sig i vandet.

Ved fangst af unge sæler (under 1 år gamle), skal den skydes med riffel eller slås i kraniet med hakapik eller slagkrog. Unge sæler under 1 år har et blødt kranie, hvorfor videnskabelige veterinære undersøgelser konkluderer, at det er tilstrækkeligt med anvendelse af hakapik eller slagkrog og efterfølgende åreladning.

3. Er det rigtigt, hvad Great Greenlands bestyrelsesformand oplyste i Qanoroq den 25. april 2007 ?

Af begrundelsen for ovennævnte spørgsmål fremgår følgende: ”Bestyrelsesformanden for Great Greenland oplyste i går aftes i Qanoroq, at deres ansøg-

ning ikke betragtes som egentlig afslået, trods en række landstyremedlemmer på række oplyste landstinget, at ansøgningen var afslået”

Landsstyret har givet afslag til Great Greenland A/S hvad angår forsøgsfangst i 2007. Landsstyret har dog også vedtaget, at en arbejdsgruppe skal vurdere muligheder og begrænsninger vedr. fremtidig anvendelse af indhandlingsskibe i Grønland, og det er sandsynligvis denne arbejdsgruppe Bestyrelsesformanden henviser til. Arbejdsgruppen vil til efteråret 2007 anbefale, hvorvidt der bør indsættes indhandlingsskibe i Grønland.

Med venlig hilsen

Finn Karlsen
Landsstyremedlem for Fiskeri, Fangst & Landbrug